

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Erbovou v hlavním líčení konaném dne 29. 11. 2019 v Českém Krumlově

takto:

Obžalované

1. MUDr. [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], lékařka a jednatelka společnosti [právnícká osoba], trvale bytem [adresa obžalované a svědka], okres [okres],
2. [celé jméno obžalované], [datum narození] v [obec], zdravotní sestra, t.č. na rodičovské dovolené, trvale bytem [adresa obžalované], okres [okres],
3. právnická osoba [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa obžalované],

jsou vinny, že

I.

obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení] a [celé jméno obžalované]

dne 1. 11. 2017 v době od 11:00 hodin do 12:00 hodin v provozovně nestátního zdravotnického zařízení [právnícká osoba], [IČO], v [obec], [adresa], obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení], jakožto jednatelka této korporace a lékařka odpovědná za poskytování zdravotní péče včetně provádění laserových zákroků a estetickou dermatologii, neměla chod zdravotnického zařízení včetně jednotlivých výkonů pod kontrolou, dostatečně se neseznámila se standardy bezpečného používání laserového přístroje 4. třídy, čímž umožnila obžalované [celé jméno obžalované], zaměstnankyni na pozici všeobecné zdravotní sestry, provést u poškozené [celé jméno poškozené], narozené [datum], trvalou laserovou epilaci ochlupení diodovým laserem 4. třídy zn. Light, výrobní číslo T5682, tedy zákrok, který měl provést lékař anebo diplomovaný zdravotnický odborník avšak pod přímým dohledem lékaře, přičemž obžalovaná [celé jméno obžalované] nebyla k takovému zákroku řádně

proškolená a před epilací v oblasti obočí nenandala poškozené na oči speciální povinné ochranné brýle, což bylo zcela v rozporu se standardním postupem a bezpečnostními pokyny uvedenými v návodu k obsluze pro užívání diodového laseru, a oči jí zakryla pouze svými prsty a provedla epilaci obočí nejprve v oblasti levého oka, při které poškozená od počátku pociťovala nepříjemné až bolestivé štípání, zvýšenou bolestivost, vnímala nepříjemné mžitky a záblesky, pocity bodnutí, o čemž obžalovanou [celé jméno obžalované] okamžitě informovala, ta poškozené oko chvíli chladila, avšak následně v epilaci pokračovala a naprosto stejným způsobem provedla epilaci obočí i v oblasti pravého oka se stejnými nepříjemnými a bolestivými pocity u poškozené, na které si opět stěžovala; po zákroku odjela poškozená domů, kde se její stav zhoršoval, proto dne 3. 11. 2017 vyhledala ošetření na oční ambulanci očního oddělení [nemocnice], a.s.; následkem tohoto neodborného jednání, v rámci kterého nebylo postupováno způsobem lege artis, bylo provedeno obžalovanou [celé jméno obžalované] bez přímého dohledu lékaře, tedy osobou k tomu nekompetentní, a bez užití povinných ochranných prostředků, utrpěla poškozená [celé jméno poškozené] zranění spočívající v tepelném nezvratném poškození nitroočních tkání obou očí s dobou léčení a citelným omezením v obvyklém způsobu života po dobu nejméně tří měsíců a vystavenou pracovní neschopností od 3. 11. 2017 do 31. 1. 2018,

II.

obžalovaná obchodní korporace [právnícká osoba]

obchodní korporace [právnícká osoba], [IČO], nestátní zdravotnické zařízení se sídlem [adresa obžalované], jednáním své jednatelky [anonymizováno] [jméno] [příjmení], která neměla chod zdravotnického zařízení včetně jednotlivých výkonů pod kontrolou, neseznámila se se standardy bezpečného používání laserového přístroje 4. třídy, nezajistila dostatečné proškolení obžalované [celé jméno obžalované] a vyžadovala po ní i provádění zákroků, k nimž nebyla kompetentní, čímž umožnila obžalované [celé jméno obžalované], zaměstnankyni na pozici všeobecné zdravotní sestry, provést dne 1. 11. 2017 v době od 11:00 hodin do 12:00 hodin v provozovně nestátního zdravotnického zařízení [právnícká osoba], [IČO], v [obec], [adresa], u poškozené [celé jméno poškozené], narozené [datum], trvalou laserovou epilaci ochlupení diodovým laserem 4. třídy zn. Light, výrobní číslo T5682, tedy zákrok, který měl provést lékař anebo diplomovaný zdravotnický odborník avšak pod přímým dohledem lékaře, přičemž obžalovaná [celé jméno obžalované] nebyla k takovému zákroku řádně proškolená a před epilací v oblasti obočí nenandala poškozené na oči speciální povinné ochranné brýle, což bylo zcela v rozporu se standardním postupem a bezpečnostními pokyny uvedenými v návodu k obsluze pro užívání diodového laseru, a oči jí zakryla pouze svými prsty a provedla epilaci obočí nejprve v oblasti levého oka, při které poškozená od počátku pociťovala nepříjemné až bolestivé štípání, zvýšenou bolestivost, vnímala nepříjemné mžitky a záblesky, pocity bodnutí, o čemž obžalovanou [celé jméno obžalované] okamžitě informovala, ta poškozené oko chvíli chladila, avšak následně v epilaci pokračovala a naprosto stejným způsobem provedla epilaci obočí i v oblasti pravého oka se stejnými nepříjemnými a bolestivými pocity u poškozené, na které si opět stěžovala; po zákroku odjela poškozená domů, kde se její stav zhoršoval, proto dne 3. 11. 2017 vyhledala ošetření na oční ambulanci očního oddělení [nemocnice], a.s.; následkem tohoto neodborného jednání, v rámci kterého nebylo postupováno způsobem lege artis, bylo provedeno obžalovanou [celé jméno obžalované] bez přímého dohledu lékaře, tedy osobou k tomu nekompetentní, a bez užití povinných ochranných prostředků, utrpěla poškozená [celé jméno poškozené] zranění spočívající v tepelném nezvratném poškození nitroočních tkání obou očí s dobou léčení a citelným omezením v obvyklém způsobu života po dobu nejméně tří měsíců a vystavenou pracovní neschopností od 3. 11. 2017 do 31. 1. 2018,

tedy

ad I.**obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení]**

jinému z nedbalosti způsobila těžkou újmu na zdraví proto, že porušila důležitou povinnost vyplývající z jejího povolání, funkce a uloženou jí podle zákona,

obžalovaná [celé jméno obžalované]

jinému z nedbalosti způsobila těžkou újmu na zdraví proto, že porušila důležitou povinnost vyplývající z jejího zaměstnání a uloženou jí podle zákona,

ad II.**obžalovaná [právnícká osoba]**

jinému z nedbalosti způsobila těžkou újmu na zdraví proto, že porušila důležitou povinnost vyplývající z jejího zaměstnání, povolání, funkce a uloženou jí podle zákona,

čímž spáchaly**ad I.****obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení] a [celé jméno obžalované]**

přechin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

ad II.**obžalovaná [právnícká osoba]**

přechin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku za užití § 7 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále jen TOPO)

a odsuzují se**obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení]**

podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 14 (čtrnácti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu ve výměře 2 (dvou) let a 4 (čtyř) měsíců.

obžalovaná [celé jméno obžalované]

podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 12 (dvanácti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu ve výměře 2 (dvou) let a 4 (čtyř) měsíců.

obžalovaná [právnícká osoba]

podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku a § 7 TOPO, § 18 odst. 1, odst. 2 TOPO a § 68 odst. 1 trestního zákoníku k peněžitému trestu v rozsahu 130 denních sazeb, když jedna denní sazba činí 1 000 Kč, tj. celkem 130 000 Kč (sto třicet tisíc korun českých).

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná [právnícká osoba], [IČO], povinna zaplatit na náhradu škody a nemajetkové újmy poškozené [celé jméno poškozené], narozené [datum], bytem [adresa poškozené], částku ve výši 630 873,62 Kč, když se poškozená podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkazuje se zbytkem svého uplatněného a nepřiznaného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [příjmení] odkazuje se svým uplatněným a nepřiznaným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě provedeného dokazování bylo zjištěno, že dne 1. 11. 2017 byla u poškozené [celé jméno poškozené] v provozovně nestátního zdravotnického zařízení [právní osoba] provedena trvalá epilace mimo jiné i obočí. Obžalovaná [příjmení] jakožto jednatelka této korporace a lékařka odpovědná za poskytování zdravotní péče, včetně provádění laserových zákroků a estetickou dermatologii, neměla chod zdravotnického zařízení pod kontrolou, dostatečně se neseznámila se standardy bezpečného používání laserového přístroje 4. třídy a umožnila tak obžalované [celé jméno obžalované], zaměstnankyni na pozici všeobecné zdravotní sestry, provést u poškozené právě tento zákrok, přičemž šlo o zákrok, který měl provést lékař anebo diplomovaný zdravotnický odborník avšak pod přímým dohledem lékaře. Obžalovaná [celé jméno obžalované] nebyla k takovému zákroku ani řádně proškolená a před epilací nenandala poškozené na oči speciální povinné ochranné brýle, což bylo zcela v rozporu se standardním postupem a bezpečnostními pokyny uvedenými v návodu k obsluze pro užívání diodového laseru a oči jí zakryla pouze svými prsty. Epilaci postupně provedla v oblasti obou očí. Poškozená pocítovala od počátku nepříjemné až bolestivé štípání, zvýšenou bolestivost, vnímala nepříjemné mžítka a záblesky, pocity bodnutí, o čemž obžalovanou okamžitě informovala. Následně po zákroku poškozená odjela domů, kde se její stav zhoršoval, proto dne 3. 11. 2017 vyhledala ošetření na oční ambulanci v [nemocnice] v [obec]. Následkem tohoto neoborného jednání, v rámci kterého nebylo postupováno způsobem lege artis, bylo provedeno obžalovanou [celé jméno obžalované] bez přímého dohledu lékaře, bez užití povinných ochranných prostředků, utrpěla poškozená [celé jméno poškozené] zranění spočívající v tepelném nezvratném poškození nitroočních tkání obou očí s dobou léčení a citelným omezením v obvyklém způsobu života po dobu nejméně 3 měsíců a vystavenou pracovní neschopností od 3. 11. 2017 do 31. 1. 2018.

2. Hlavní líčení se konalo ve dnech 16. 9. 2019, 23. 10. 2019, 25. 11. 2019 a 29. 11. 2019. Převážná část hlavního líčení byla provedena v nepřítomnosti zmocněnkyně obžalované společnosti, která se z jednání omluvila a souhlasila, aby se hlavní líčení konalo v její nepřítomnosti. Obžalované [příjmení] a [celé jméno obžalované] se účastnily všech hlavních líčení, obžalovaná [celé jméno obžalované] se neúčastnila pouze vyhlášení rozsudku, ze kterého se omluvila.

3. Zmocněnkyně právní osoby využila svého práva a ve věci nevypovídala.

4. Obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení] se hájila, že se necítí být vinnou. Rozvedla, že společnost zakládali s manželem (dnes již bývalým) v roce 2012. Její funkce jednatele byla pouze formální, o chod společnosti se nijak nestarala, vše měl na starosti manžel. Ona byla od konce září 2016 na mateřské dovolené a na kliniku docházela jednou do týdne, většinou v pátek, k provedení určitých zákroků. Ke spoluobžalované uvedla, že ji přijímal druhý jednatel. Po dobu 2 měsíců se chodila na kliniku zaučovat. Zaučovala ji jednak svědkyně [příjmení] a jednak svědek [příjmení]. Pracovní náplň spoluobžalované ani svědkyně [příjmení] přesně neznala. Nevěděla rovněž, zda byla zaškolená svědkem [příjmení] ve stejný den jako spoluobžalovaná. Nebyla si ani jista, zda ona sama byla proškolená přímo na epilační laser nebo se jednalo o jiný laserový přístroj. Obecně ke školení na přístroje využívané na klinice rozvedla, že trvalo okolo 1 hodiny, skládalo se z teoretické části a části praktické, po jeho ukončení se podepsal papír. Pokud jí byl předestřen zápis o školení na čl. 124, uvedla, že tyto informace na školení asi padly, ale ne tak dopodrobna, manuál se rozhodně nečetl. K manuálu uvedla, že byl na pracovišti k dispozici. Zmínila však, že dodatečně zjistila, že v něm chybělo několik stránek. Obrátila se proto na svědka [příjmení], aby jim zaslal jeho plné znění. Zda chyběl podstatný text manuálu, se nedokázala vyjádřit. K samotnému epilačnímu laseru uvedla, že ho sama začala obsluhovat až po té, co se věcí začala zabývat police. Do té doby jej neobsluhovala. Nevěděla, jak bylo zdravotními sestrami postupováno před samotnou laserovou epilací, zda byli klienti vyšetřováni, jak je uvedeno v manuálu. Nevěděla, ani co je obsahem balíčku

epilace celého těla, opět odkázala na druhého jednatele. Stejně tak nevěděla, co znamená, že je laser zařazen do 4. třídy. Uvedla, že epilace obočí byla na klinice zakázána, neboť již v minulosti se u jedné klientky zákrok nepovedl. Zda byla o tomto zákazu informována i spoluobžalovaná, opět nevěděla. Pokud byla dotazována, proč nebylo upozornění ohledně možného poškození zraku uvedeno v informovaném souhlasu, když vyplývá i z manuálu, opět nevěděla. Uvedla, že text souhlasu obdrželi od prodejce laseru, a doplnila, že v současné době je informovaný souhlas o tuto informaci rozšířen. Uzavřela, že zákrok neprováděla, je přesvědčena, že byl v kompetenci spoluobžalované, která byla řádně zaškolená, měla na pracovišti manuál a ochranné pomůcky. Co se stalo poškozené, je jí líto, odpovědná se však za to necítí.

5. Obžalovaná [celé jméno obžalované] se rovněž hájila, že se necítí být vinnou. Rozvedla, že v červnu 2017 dokončila studia. V létě, když nastoupila do domova pro seniory, ji oslovila svědkyně [příjmení], zda by po dobu její mateřské dovolené nechtěla vzít místo zdravotní sestry na klinice. Od září 2017 se tam proto chodila zaučovat a od 1. 11. 2017 nastoupila na kliniku na pozici zdravotní sestry. Zaučovala ji svědkyně [příjmení]. Na kliniku docházela tak 2krát až 3krát do týdne, vždy když jí svědkyně zavolala, že se bude provádět nějaký zákrok. Zaškolována byla na CO2 laseru, epilační laser v září 2017 na klinice nebyl. Svědkyně jí sdělila, že starý byl poruchový, a proto se čeká na nový. Ten přišel na začátku října 2017. Přivezl ho muž, který se na místě zdržel 10 minut, řekl, že vše je stejné jako u starého přístroje a zase odjel. Manuál k němu přislíbil zaslat mailem. V rámci vyjádření k provedeným důkazům uvedla, že muž, který stroj přivezl, byl svědek [příjmení], svědkyně [příjmení] nikdy neviděla. Na epilačním laseru ji opět zaučovala svědkyně [příjmení]. K zaškolení svědkem [příjmení] nikdy nedošlo. K zápisu o zaškolení uvedla, že byl podepsán až někdy v květnu 2018 u svědkyně [příjmení], kde jej podepisovala i svědkyně [příjmení]. Rozvedla k tomu, že jí volal svědek [celé jméno svědka], požadoval po ní doložení diplomu, přestože mu jej již v minulosti dávala, a současně jí řekl, že potřebuje podepsat nějaké papíry, které jí pošle přes svědkyni [příjmení]. V tu chvíli se neuvědomovala následky, které to může způsobit, proto zápis o zaškolení podepsala. Dále rozvedla, že o tom, že dne 1. 11. 2017 ji čeká provedení epilace celého těla, věděla. Takovýto balíček během jejího zaškolování nikdy proveden nebyl, nikdo jí neseznámil s tím, co je jeho obsahem, nikdo jí rovněž neřekl, že se epilace v oblasti obočí neprovádí. O zákazu se dozvěděla až následně od svědka [celé jméno svědka]. Během zaškolování svědkyni [příjmení] nikdy epilaci obočí neviděla. Potvrdila, že dne 1. 11. 2017 skutečně provedla trvalou epilaci u poškozené, potvrdila i to, že poškozené při epilaci obočí sundala ochranné brýle, neboť jí při zákroku překážely. Oči poškozené zakryla pouze prsty, přestože při zaškolování viděla, že svědkyně [příjmení] při jiných zákrocích v oblasti očí používala k zakrytí očí vatové tampóny, což jí v tu chvíli nenapadlo. Rovněž potvrdila, že v místnosti během zákroku byla přítomna i matka poškozené, aniž by i ona měla ochranné pomůcky. Popřela však, že by si poškozená během epilace obočí na cokoli stěžovala. Zákrok proto provedla i na druhém obočí. Následně poškozená na recepci zaplatila, objednala se na další termín a odjela. Až několik dnů po té se od matky poškozené dozvěděla, že poškozená má po zákroku zdravotní problémy. K samotnému chodu kliniku popsala, že zde byl častěji svědek [celé jméno svědka], spoluobžalovaná se zde vyskytovala méně, zejména za účelem provedení zákroků. Uzavřela, že je jí celé situace líto, s poškozenou, popř. s její matkou byla v kontaktu, omluvila se jí (i před soudem). V budoucnu již nikdy nehodlá práci zdravotní sestry vykonávat.

6. Z výpovědi poškozené [celé jméno poškozené] se zjišťuje, že dne 1. 11. 2017 podstoupila na klinice [anonymizována dvě slova] v [obec] v rámci balíčku epilace celého těla i epilaci obočí. Před zákrokem podepsala na recepci informovaný souhlas, ve kterém byla upozorněna na možné začervenání, trhlínu či puchýřek. Následně se odebrala s obžalovanou [celé jméno obžalované] do místnosti k provedení zákroku. Společně s ní šla i její matka. Ani jedna z nich neměla ochranné pomůcky. Obžalovaná jí pouze řekla, aby během zákroku zavřela oči. Zákrok probíhal v pořádku, určitá místa byla citlivější, ale dalo se to vydržet. Překvapilo ji však, že se přístroj občas vypnul. Velký problém nastal u epilace obočí, která jí byla obžalovanou nabídnuta. Po té, co byla ujištěna,

že je to součástí balíčku, souhlasila i s epilací obočí. Ani v tomto případě jí nebyly poskytnuty žádné ochranné pomůcky, obžalovaná jí pouze 2 prsty zakryla oči. Okamžitě jí to při zákroku začalo pálit a píchat, měla mžitky, viděla jakoby výboje proudu. Bolesť až ucukla a vykřikla. Na bolestivé pocity upozornila i obžalovanou. Ta udělala pauzu a místo chvíli chladila. Následně se opět přístroj vypnul. Již v tuto chvíli váhala, zda má v zákroku pokračovat, ale z estetického hlediska a ujistění obžalované, že je určitá bolestivost normální, nechala obžalovanou provést epilaci i u druhého obočí. Problémy však byly stejné. Po zákroku jí oči slzely, pálily. Obžalovaná jí šla pro kapky do očí, ale vrátila se s tím, že žádné nenašla. Šla si proto oči vypláchnout na toaletu. Trochu se jí ulevilo, proto na recepci zaplatila a objednala se na další termín. Doma se její stav zhoršoval, až nakonec vyhledala lékaře. Diagnóza byla katastrofální. Došlo k trvalému poškození obou očí. Několik měsíců byla v pracovní neschopnosti, musela užívat celou řadu léků, do dnešní doby musí chodit na kontroly. Zásadním způsobem se jí změnil život. Špatně vidí, vadí jí světlo, zářivky, má silné dioptrie, speciální klapky na brýlích. Je zdravotní sestrou, potýká se tak s problémy v práci, musela omezit i své koníčky. Uzavřela, že v kontaktu s ní byla obžalovaná [celé jméno obžalované], z vedení kliniky jí nikdo neoslovil, nekontaktoval, neomluvil se jí.

7. Z výpovědi svědkyně [jméno] [celé jméno poškozené] vyplynulo v podstatě to samé, co z výpovědi poškozené [celé jméno poškozené]. I matka poškozené popsala, že její dcera podstoupila trvalou epilaci těla a to včetně epilace obočí. Po celou dobu byla zákroku přítomna. Nikdo z nich neměl žádné ochranné pomůcky. Rovněž popsala, že při epilaci obočí se přístroj vypnul, popsal, že i její dcera opakovaně bolestí vykřikla a na nepříjemné pocity obžalovanou upozornila. Ve shodě s poškozenou popsala i následný zdravotní stav poškozené a její omezení v běžném způsobu života.

8. Svědek [celé jméno svědka], bývalý manžel obžalované [příjmení] a jednatel obžalované společnosti využil svého práva a ve věci nevyprávěl.

9. Z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] se podává, že je zaměstnancem obžalované společnosti od roku 2011, v současné době je na mateřské dovolené. Rozvedla, že dne 1. 11. 2017 na klinice nebyla, o všem se dozvěděla zprostředkovaně. Popsala, že to byla právě ona, kdo obžalovanou [celé jméno obžalované] zaškoloval. Uvedla, že ona sama byla na práci s epilačním laserem opakovaně proškolená svědkem [příjmení]. Pokud však byla dotázána, jakým způsobem školení probíhalo, nedokázala jasně odpovědět. Odkázala, že školení bylo tolik, že si to již nepamatuje, vše jí to splývá. Pokud byla dotazována, zda byla svědkem [příjmení] zaškolená i obžalovaná [celé jméno obžalované], opět nedokázala jasně odpovědět. Uváděla, že pravděpodobně ano, že si to však nepamatuje, až uzavřela, že [celé jméno obžalované] [anonymizováno] zaškolená byla. Potvrdila, že se epilační lasery na klinice měnily. Nový přístroj přivezl svědek [příjmení]. Změna byla pouze v designu, funkčnost a použití bylo naprosto stejné. K balíčku epilace celého těla uvedla, že tento obžalovaná pod jejím vedením nedělala, ani ho u ní neviděla. Jednalo se dle jejího vyjádření o velmi časově náročný zákrok, který trvá celý rok. Připustila, že na časovou náročnost tohoto zákroku obžalovanou neupozornila. Zda s obžalovanou procházela celkovou nabídku epilačních zákroků, v čem spočívají, atd., si opět nebyla jistá. Potvrdila, že občas docházelo k vypínání epilačního laseru v důsledku jeho přehřívání. Mechanik jim však sdělil, že to není pro klienta nebezpečné. Stačilo chvíli počkat. Pokud byla dotazována, zda někdy po nástupu na mateřskou dovolenou, řešila s obžalovanou [celé jméno obžalované] nějaké pracovní záležitosti a to mimo zaměstnání, negovala to. Pokud jí však byla předložena listina na čl. 124 spisu, tedy zápis o zaškolení, potvrdila, že jej podepisovala spolu s obžalovanou u svědkyně [příjmení] doma. Pokud byla dotazována, kdy a proč byl zápis podepisován u svědkyně a ne v práci ihned po tomto zaškolení, nedokázala odpovědět, pouze uvedla, že byla ve vysokém stupni těhotenství a že se nejednalo o standartní postup. Zápis o proškolení se běžně podepisoval ihned po proškolení. K samotnému provozu kliniky uvedla, že chod měl na starosti svědek [celé jméno svědka], běžné záležitosti řešila také se svědkyní [příjmení]. Obžalovaná [příjmení] měla na starosti zákroky, na kliniku docházela 2krát, 3krát do týdne, v době mateřské méně. K samotné laserové epilaci uvedla, že se jednalo o jednoduchý zákrok, stačilo si

nastavit dobře přístroj, k čemuž sloužila tabulka, kterou měli k dispozici, byla uložena přímo u přístroje. K dispozici byly i ochranné pomůcky. Dostupný byl i manuál k laseru, sama se s ním však nikdy neseznámila. Zda o něm řekla obžalované, si jistá nebyla, pravděpodobně ale ano. Závěrem zdůraznila, že obžalovaná věděla, že má používat ochranné pomůcky a věděla i o zákazu epilace od horního rtu výše.

10. Z výpovědi svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] vyplynulo, že na klinice pracovala od září 2016 do prosince 2018 na pozici manažera provozu. K chodu kliniky uvedla, že jejím přímým nadřízeným byl svědek [celé jméno svědka], se kterým řešila vše potřebné, obžalovaná [příjmení] zajišťovala lékařskou činnost. K samotnému zákroku u poškozené uvedla, že si nevšimla, že by po něm měla poškozená problémy, na nic si nestěžovala. O zdravotních komplikacích poškozené se dozvěděla až z telefonátu její matky. Informaci dále předala jednateli společnosti. Věděla o tom, že na klinice je zakázáno provádět epilaci obočí. K samotnému laseru uvedla, že neví, kdo jej dodával. Nevěděla ani, jak dlouho na klinice byl. Svědka [příjmení] viděla asi jednou. Vyloučila, že by obžalované [celé jméno obžalované] a svědkyni [příjmení] posílala k podpisu nějaké listiny.

11. Z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] se podává, že na klinice pracovala od března 2017 jako kosmetička. Uvedla, že obžalovaná [celé jméno obžalované] a svědkyně [příjmení] u ní doma podepisovaly nějaké papíry, které pro ně dostala od svědkyně [příjmení] [jméno] co se jednalo, nevěděla. Rozvedla, že oba jednatele chodili na kliniku zhruba stejně, asi 2krát až 3krát do týdne. Věděla o zákazu epilace obočí. Kdy byl zákaz vydán, si již nevzpomínala.

12. Z výpovědi svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] se zjišťuje, že je jednatelem společnosti [právníká osoba], jejímž zákazníkem je i obžalovaná společnost. Jsou autorizovaným dovozcem značky Light. K samotnému laseru uvedl, že se jedná o zdravotnický prostředek a to laser zařazený do 4. třídy. Může s ním tedy pracovat osoba se zdravotnickou kvalifikací, tj. zdravotní sestra nebo lékař. Pokud byl dotázán na manuál k přístroji, ve kterém se uvádí, že může být prodán pouze na objednávku lékaře, uvedl jednak, že se jedná o nepřesný překlad, a jednak, že věta nemá váhu pro české účely. K zařízení, které využívala obžalovaná, uvedl, že na klinice byl od září či října 2017 a nejednalo se o nový přístroj. Školení k němu na klinice dělal jedno, následně byly při návštěvách doplňovány informace. Trval na tom, že obě obžalované osobně proškolil pro práci s epilačním laserem. Rozvedl, že školení se skládalo z části teoretické a praktické a trvalo 1 den. Součástí školení bylo i používání ochranných pomůcek. Potvrdil, že certifikát o proškolení vystavil dodatečně, neboť dopředu neznal jména osob, které bude proškolovat. Na kliniku dodal i manuál k přístroji a to buď s přístrojem, nebo s certifikátem.

13. Z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] se podává, že i ona v minulosti, asi v roce 2016 nebo 2017, na klinice podstoupila trvalou epilaci obočí. Zákrok u ní prováděla svědkyně [příjmení] a po celou dobu měla nasezeny ochranné pomůcky. I přesto i u ní došlo v důsledku zákroku ke zdravotním komplikacím a to k poškození duhovky. Na bolest oka upozornila svědkyni okamžitě po zákroku. V oku jí bodalo, bolelo to. Duhovka oka byla viditelně podhrnutá. Vyhledala proto lékařské ošetření a bylo jí sděleno, že se jedná o trvalý následek. Okamžitě to sdělila svědkovi [celé jméno svědka], který ji vzal na oběd. Dál to nijak neřešila, náhrady škody či nemajetkové újmy se nedomáhala.

14. Z výpovědi svědka [jméno] [příjmení] se podává, že je servisním technikem společnosti [právníká osoba] s.r.o. Jako technik jezdil i na kliniku do [obec]. Jak často nebo jaké přístroje na klinice servisoval, si již nevzpomínal. Vyloučil, že by prováděl školení, neboť to má na starosti svědek [příjmení]. Připustil však, že pokud se mění jeden stroj za druhý, může to vyřídit on, neboť v takovém případě není školení nutné, jelikož stroje fungují podobně a bere, že uživatel již byl zaškolen.

15. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví různá, specializace dermatovenerologie a korektivní dermatologie vyhotoveného soudní znalkyní [příjmení] [jméno] [příjmení], [příjmení] včetně výpovědi znalkyně se podává následující. Znalkyně nejprve obecně rozebrala epilaci

ochlupení provedenou laserem 4. třídy, stručně rozebrala rozdělení laserů do tříd. Uvedla, že čtyřkový laser poškodí cokoliv i z pouhého odrazu. I proto jsou kladeny zvýšené nároky na úpravu místnosti, ve které je laser používán. Zmínila dále, že epilace provedená v oblasti obočí je velmi netypickým zákrokem. Popsala, že jde o zákrok, který provádí lékař a zvláště v oblasti obočí, kdy hrozí zasažení oka, je třeba již velkých zkušeností. Jelikož jde o klasický lékařský zákrok, musí být s pacientem probírána osobní anamnéza, je nutné vyšetřit jeho kůži, podepsat informovaný souhlas a zákrok provést ve speciální místnosti určené pro práci s lasery 4. třídy. Vždy je třeba se řídit manuálem k přístroji. V místnosti může být přítomen pouze pacient, lékař a sestra vyškolená pro práci s laserem 4. třídy, která je lékaři nápomocná při zákroku. Nikdo jiný. Při zákroku pak musí mít po celou dobu pacient nasezeny dobře přiléhající ochranné brýle. Zvláště při epilaci obočí jsou ochranné pomůcky důležité. Pokud během zákroku pacient pocítí jakýkoliv dyskomfort, musí být zákrok okamžitě přerušeno a musí být o pacienta postaráno. Znalkyně rozvedla, že v případě poškození došlo k celé řadě pochybení. Jednak byl zákrok proveden osobou k tomu nekompetentní, neboť byl proveden zdravotní sestrou bez dohledu lékaře. K tomu znalkyně rozvedla, že přímo z žádné národní normy nevyplývá, že by zákrok sestra provádět nemohla, i přesto je přesvědčena s ohledem na svou 20 letou praxi, že v případě zákroku prováděným laserem 4. třídy by jej měl provést lékař a pokud jej svěří sestře, měl by za něj nést zodpovědnost. Rozvedla k tomu, že je nutné se vždy řídit návodem k přístroji, národními normami, předpisy určenými odbornou společností a Ministerstvem zdravotnictví, popř. jinými institucemi. V případě laseru 4. třídy jsou předpisy o to přísnější, protože v případě neodborného použití může dojít k trvalému poškození zdraví. Právě z návodu k přístroji vyplývá, že předmětný laser lze dle zákonů USA prodat pouze na objednávku lékaře. Rovněž Ministerstvo zdravotnictví ČR došlo k závěru, že laser může obsluhovat pouze lékař. Ke stejnému závěru došla i oslovená odborná společnost. Dalším a přímo zásadním pochybením pak bylo nenandání ochranných brýlí během zákroku poškozené, které jsou naprostou nutností. Chyby znalkyně spatřovala i v chybějícím počátečním vyšetření poškozené včetně chybějící dokumentace o vyšetření. V informovaném souhlasu chyběla informace o možném poškození zraku, rovněž chyběly alternativy zákroku, které musí být vždy pacientovi navrženy, aby měl možnost volby. Nešlo rovněž dohledat užitou energii a velikost spotu. A v neposlední řadě nebyly respektovány stížnosti poškozené během zákroku, že vidí záblesky a bolí ji oči, a pokračování v zákroku i přes tyto obtíže. Znalkyně uzavřela, že hlavní pochybení vidí v nepřítomnosti lékaře u zákroku, který je za práci s laserem zodpovědný. Je tak dle ní evidentní naprosté podcenění nebezpečnosti práce s laserem 4. třídy.

16. Se souhlasem stran byl podle § 211 odst. 5 trestního řádu čten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví různá se zvláštní specializací na oftalmologii a stanovení nemateriální újmy na zdraví vyhotovený soudním znalcem MUDr. Břetislavem Brožkem, CSc., ze kterého vyplývají následující závěry. Poškozená [celé jméno poškozené] utrpěla tepelné nezvratné poškození nitroočních tkání obou očí, ke kterému došlo v důsledku použití epilačního laseru bez použití ochranných pomůcek očí. Doba léčení u poškozené trvala 3 měsícem, což odpovídá závažnosti způsobeného poranění. Je vysoce pravděpodobné, že na toto základní léčení bude navazovat nezbytné sledování a strádání při vyšetřování řadu dalších měsíců či let. Znalec dále stanovil bolestné a to ve výši celkem 200 bodu, tj. ve výši 55 178 Kč. Výslednou částku navýšil o dalších 10% z důvodu dlouhodobého léčení, sledování, kapání očních kapek a jiných léků řadu měsíců několikrát denně. Bolestné tak znalec vycíslil částkou 60 065,80 Kč.

17. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví odškodňování nemateriálních újem na zdraví vyhotoveného soudním znalcem doc. MUDr. Františkem Vorlem, CSc., včetně výpovědi znalce se podává následující. Znalec stanovil rovněž výši bolestného a dále ztížení společenského uplatnění u poškozené. K bolestnému rozvedl, že jej převzal ze znaleckého posudku MUDr. Brožka, který považuje za správný. Oproti kolegovi rozporoval při hlavním líčení pouze 10% navýšení. Odůvodňoval to tak, že k navýšení dochází při vzniku komplikací, ke kterým v tomto konkrétním případě nedošlo, léčba probíhala standardně. Příkláněl by se proto k nenavyšování

stanoveného základu. Co se týče ztížení společenského uplatnění, uvedl znalec, že u poškozené činí procento z absolutního vyřazení ze všech sfér společenského zapojení 4,3%. Nemajetkovou újmu tak vyčíslil částkou 507 539 Kč.

18. Ve věci byla provedena i celá řada listinných důkazů. V následující části odůvodnění budou podrobněji zmíněny ty, které jsou pro rozhodnutí ve věci podstatné.

19. Z trestního oznámení na čl. 184-185 spisu se podává, že jej ve věci podala dne 30. 4. 2018 poškozená [celé jméno poškozené]. Součástí trestního oznámení byly i lékařské zprávy týkající se zdravotního stavu poškozené. Z prohlášení poškozené na čl. 192-193 spisu se pak podává, jaké dopady způsobilo poranění poškozené v jejím obvyklém způsobu života.

20. Z informovaného souhlasu podepsaného poškozenou (čl. 310 spisu) se podává, že při zákroku pacient pociťuje pouze lehké štípání. Jako možné následky zákroku nelze vyloučit zarudnutí pokožky, změna barvy kůže a drobná poškození kůže. Následky jsou však pouze dočasné a lze jim předejít dodržením určitých pokynů, které jsou v souhlasu uvedeny. Informovaný souhlas neobsahuje upozornění na možnost poranění a poškození očí.

21. Ze zápisu o provedení zaškolení se zdravotnickým prostředkem (čl. 124 spisu) vyplývá, že dne 2. 10. 2017 měly obě obžalované absolvovat instruktáž, v rámci které měly být seznámeny s používáním zdravotnického prostředku LightSheer laser family.

22. Z manuálu k předmětnému laseru (čl. 278 až 305 spisu) se podává, že v USA omezují federální zákony prodej tohoto zařízení na objednávku lékaře (strana 2 manuálu, bod 1.1). Z manuálu se dále podává, že laser indikuje možnost expozice nebezpečné laserové radiace, která může vést k vážnému zranění obsluhy, pacienta nebo personálu (strana 4 manuálu). V kapitole Oční nebezpečí je rozvedeno, že laserové světlo emitované zařízením diodovým laserem je schopné zapříčinit vážné poškození zraku nebo oslepnutí (strana 5, bod 2.1 manuálu). Na nebezpečí poškození zraku a to až oslepnutím je upozorněno i na straně 30 manuálu, kapitola 4.6. Z kapitoly 5.5 nazvané Zákrok (strana 34 manuálu) se podává, že před zákrokem by měla být provedena konzultace lékaře s pacientem, kterému by měly být poskytnuty detailní informace o původu jeho problému, možnostech zákroků, rizicích, výhodách, komplikacích a předvídaném výsledku. Lékař by měl s pacientem probrat jeho anamnézu a mělo by proběhnout i vyšetření se zvláštním zřetelem na kontraindikace.

23. Z pořízené fotodokumentace (čl. 307 až 309 spisu) se podává, že epilační přístroj LightSheer je zařazeno do 4. třídy laserových zařízení.

24. Z výpisu z obchodního rejstříku (čl. 262-263 spisu) se zjišťuje, že jednatelem obžalované právnické společnosti byli [celé jméno svědka] [anonymizováno] [jméno] [příjmení]. Z obchodního rejstříku přitom vyplývá, že každý jednatel zastupuje společnost samostatně. Z výpisu z živnostenského rejstříku pak vyplývají jednotlivé obory činnosti a předměty podnikání obžalované právnické osoby. Z dokumentů na čl. 267-274 spisu včetně CD vyplývají veřejně dostupné informace z webových stránek obžalované právnické osoby a to včetně laserové permanentní epilace.

25. Z prohlášení obžalované právnické osoby na čl. 276 spisu se podává, že obžalovaná [celé jméno obžalované] byla u společnosti zaměstnána od 1. 11. 2017 do 31. 12. 2017 na pozici všeobecné zdravotní sestry, v době od 1. 9. 2018 do 31. 10. 2018 měla být zaměstnavatelem proškolená minimálně v rozsahu 40 hodin a to zdravotní sestřičkou [jméno] [příjmení]. Dne 2. 10. 2017 pak byla proškolená dodavatelem laseru [anonymizováno] O zdravotních komplikacích poškozené se dozvěděli dne 8. 11. 2017 telefonicky od matky poškozené.

26. Pro zjištění běžných a vhodných postupů na úseku korektivní a estetické dermatologie využívající laserové přístroje 4. třídy byla vyžádána vyjádření a stanoviska několika nestátních zdravotnických zařízení činných ve stejném oboru ([právnická osoba], [právnická osoba] a

[právníká osoba]). Z těch se prakticky shodně podává, že diodové lasery 4. třídy může samostatně obsluhovat pouze lékař, zdravotní sestra tak může činit pouze pod dohledem, kontrolou a v dosahu lékaře přítomného na pracovišti, který zákrok předem indikuje. Jak lékař, tak střední zdravotnický personál musí být pro práci s laserem proškolen. Použity musí být vždy ochranné pomůcky dodávané spolu s přístrojem. Tyto standardy vyplývají rovněž z vyjádření Společnosti estetické a laserové medicíny (čl. 88 až 89 spisu), která mimo jiné odkazuje i na znění originálního schválení přístroje v zemi výrobce (čl. 99 až 104 spisu), dle kterého se v případě zařízení LightSheer duet laser systém jedná o lékařský přístroj určený pro plastickou chirurgii a dermatovenerologii.

27. Rovněž z vyjádření Ministerstva zdravotnictví ČR (čl. 344 a 346 spisu) se podává, že diodový laser zn. Light může obsluhovat pouze zdravotnický pracovník a sice lékař – odborník v oboru dermatologie, korektivní dermatologie. Ministerstvo odkazuje na manuál, ze kterého vyplývá, že federální zákony Spojených států amerických umožňují prodej přístroje výhradně do rukou lékaře. Charakteristika výrobku uvedená výrobcem pak nemůže být jakkoli dále měněna. Na nebezpečnost laserových přístrojů pak Ministerstvo zdravotnictví ČR poukazuje i ve svém stanovisku určeného pro krajské úřady ze dne 9. 8. 2013 (čl. 341-342 spisu), ve kterém zdůrazňuje, že při neodborném použití laserových přístrojů určených pro lékařské využití nebo při neznalosti potenciálních zdravotních rizik, může dojít k poškození zdraví. V rámci živnosti proto mohou být používány pouze přístroje, které mají bezpečnou intenzitu výkonu (sníženou intenzitu) a jsou určeny pro laické využití proškolenou obsluhou. Každý laser přitom musí být zařazen do třídy a má mít výrobcem vymezené používání a podmínky používání. Uvedené zařazení laseru do třídy je přitom povinností výrobce, resp. dovozce u všech laserů. Pokud je laser výrobcem označen jako přístroj pouze k lékařskému využití, pak nemůže být používán v rámci kosmetické živnosti.

28. Z odborného vyjádření Státního zdravotnického ústavu (čl. 86 spisu) se podává, že školení pro práci s laserem je povinen zajistit zaměstnavatel, který má být rovněž schopen podat podrobnosti ke školení. O školení má rovněž existovat záznam. Z vyjádření dále vyplývá, že ochrana oka pacienta by měla být samozřejmostí. Rozhodně přitom nelze spoléhat na zakrytí oka prsty, jelikož k poškození nechráněného oka postačí expozice významně kratší než 1s.

29. Z listin založených na čl. 312-315 spisu se podává, že poškozená zaslala dne 9. 3. 2018 obžalované právnické osobě předžalobní upomínku dle § 142a o. s. ř., na základě které po obžalované korporaci požadovala zaplatit účelně vynaložené náklady spojené s léčením, bolestné, ušlý zisk po dobu pracovní neschopnosti a další. Jednatel obžalované společnosti, svědek [celé jméno svědka], ve své odpovědi na předžalobní upomínku mimo jiné uvedl, že za celou dobu působení jejich zařízení neznamenalí jakékoli poškození zdraví klientů a odkázal na prohlášení dodavatele přístroje, který takovéto poranění měl dokonce vyloučit.

30. Z vyjádření vědecké rady České lékařské komory, oborové komise pro dermatovenerologii, na kterou se obrátila obžalovaná [příjmení] (čl. 442 spisu) se podává, že laserová epilace obočí není léčebným výkonem v pravém slova smyslu. Jedná se o výkon kosmeticko-estetický, při kterém však musí být zachována pravidla pro použití daného přístroje obsažená v návodu k použití v českém jazyce schváleném Státním úřadem pro kontrolu léčiv a osoby musí být pro jeho použití vyškoleny pověřeným pracovníkem výrobce/dovozce přístroje, o čemž musí být sepsán záznam. Z emailu na čl. 444 spisu, kterým vědeckou radu ČLK oslovila obžalovaná [příjmení] se podává, že obžalovaná se obecně dotazovala na epilaci prováděnou epilačním laserem, aniž by specifikovala jeho třídu. Na čl. 502-509 a 587-592 spisu jsou založené listiny od obžalované [příjmení] [příjmení], ze kterých vyplývá, že předmětný epilační laser je využíván i jinými zařízeními, ve kterých je obsluhován středním zdravotnickým personálem bez přítomnosti lékaře

31. Z lékařských zpráv doložených svědkyní [jméno] [příjmení] (čl. 559-565 spisu) se podává, že v důsledku kosmetické úpravy obočí laserem, který svědkyně podstoupila dne 27. 2. 2017 v [obec] ve [právníká osoba] [anonymizováno], utrpěla trvalé poranění očí.

32. Z vyjádření společnosti [právnícká osoba] (čl. 607-612 spisu) včetně doložených dokladů, se podává, že přístroj LightSheer byl společnosti [právnícká osoba] dodán na základě ústní dohody o pronájmu. Předávací protokol při dodání přístroje sepsán nebyl, laser byl společnosti dodán svědkem [příjmení] a převzat svědkem [celé jméno svědka] v období přelomu září a října 2017 O notifikaci laseru bylo zažádáno dne 29. 3. 2017, přístroj byl notifikován dne 20. 11. 2018.

33. Z nezávazné normy ČSN 16844 ve znění k datu 1. 11. 2017 se podává, že se jedná o českou verzi evropské normy EN 16844, která stanovuje soubor požadavků, které jsou považovány za nezbytné pro poskytování služeb estetické medicíny (nechirurgická lékařská ošetření). Z normy vyplývá, že ošetření s použitím laseru třídy 2 a vyšší smí být prováděna pouze kvalifikovanými lékaři nebo diplomovanými zdravotnickými odborníky pod přímým dohledem lékaře (čl. 10 bod 3.1.7 normy).

34. Soud zamítl jako nadbytečný důkaz obhajoby obžalované [příjmení] na vypracování nového znaleckého posudku z oboru dermatovenerologie a rovněž důkazy státní zástupkyně výsledkem MUDr. [obec], [anonymizováno] [příjmení] a jednatelky [právnícká osoba] lékařské kosmetiky v [obec], jakož i důkaz státní zástupkyně a obhajoby obžalované [celé jméno obžalované] vyžádáním si účetnictví společnosti [právnícká osoba] s.r.o. Podle přesvědčení soudu nemohou navrhované důkazy přivodit jiné rozhodnutí ve věci, než to, které bylo vyhlášeno dne 29. 11. 2019 při hlavním líčení. Na podkladě důkazů do té doby provedených lze učinit spolehlivé skutkové i právní závěry. Co se týče svědka [příjmení], nepovažoval soud po provedení dokazování jeho výsledky za podstatný. Z dokazování vyplynulo, že [anonymizováno] [příjmení] dne 1. 11. 2017 na klinice nebyl, nejedná se tedy o očitého svědka, jeho funkce odborného garanta byla formální, na kliniku dojížděl pouze za účelem provádění konkrétních operačních zákroků. Za nadbytečné považoval soud i výsledky [anonymizováno] [příjmení] a jednatelky [právnícká osoba] lékařské kosmetiky. Od obou institucí je ve spisovém materiálu založeno písemné vyjádření, ze kterého vyplývá jak jejich praxe, tak i stanovisko k dané problematice. Jako naprosto nadbytečný považuje soud i důkaz vypracováním nového znaleckého posudku z odvětví dermatovenerologie. Obhajoba tento návrh učinila, neboť nebyla spokojena se závěry znalkyně MUDr. Rafčíkové, dle jejich názoru znalkyně své závěry nedostatečně ozřejmila. Soud v tomto směru nemůže s obhajobou souhlasit. Dle názoru soudu MUDr. Rafčíková jako znalkyně obstála a jasně vysvětlila, z jakého důvodu je přesvědčena o tom, že musí jít o zákrok prováděný lékařem anebo sestrou avšak pod dohledem lékaře. V tomto směru odkázala na manuál k přístroji, stanovisko Ministerstva zdravotnictví jakož i odborné společnosti, opírala se i o svoji mnohaletou praxi. Pokud obhajoba cílila na to, že žádná z národních norem neurčuje, kdo může zákrok provést a neustále proto tlačila na znalkyni, o co své kategorické závěry opírá, je k tomu třeba uvést, že právě neexistence právní normy, která by jasně vymezovala, kdo smí zákrok laserem 4. třídy provést, bylo důvodem přibrání znalce z příslušného lékařského odvětví, jehož úkolem bylo náležitě vysvětlit jak podstatu zákroku, tak i rizika s ním spojená. Zamítnut byl i návrh na vyžádání si účetnictví [právnícká osoba]. Dle přesvědčení soudu nemohl ani tento důkaz nijak zásadně zvrátit názor soudu v dané věci

35. Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě a zároveň v jejich logickém souhrnu. Dospěl při tom k závěru, že se obžalované dopustily trestné činnosti tak, jak je uvedeno shora ve výroku tohoto rozsudku. Pokud jde o skutkový stav věci, nevznikají žádné pochybnosti. Svá skutková zjištění ohledně místa a způsobu nešťastné události soud opřel o výpovědi obžalovaných, svědků, jakož i listinné důkazy a v neposlední řadě znalecké posudky. Je tak nepochybné, že k události došlo dne 1. 11. 2017 v provozovně [právnícká osoba] [anonymizováno], kde v důsledku neodborně provedeného zákroku, který byl proveden zdravotní sestrou bez přímého dohledu lékaře, tedy osobou k tomu nekompetentní, bez ochranných pomůcek, utrpěla poškozená zranění spočívající v tepelném nezvratném poškození nitroočních tkání obou očí.

36. Obžalovaná [příjmení] od počátku trestního řízení uvádí, že si není vědoma žádného pochybení na své straně. Svoji obhajobu postavila na tom, že se o chod kliniky nezajímala, neboť to měl dle ústní dohody na starosti druhý jednatel, navíc byla v té době na mateřské dovolené. Neznala proto

pracovní náplň zaměstnanců, nezajišťovala jejich školení, s epilacním laserem do té doby nepracovala, nevěděla, co znamená, že je zařazen do 4. třídy. V den zákroku na klinice vůbec nebyla. Je přesvědčena, že zákrok mohla po zaškolení provést zdravotní sestra. Rovněž obžalovaná [celé jméno obžalované] svoji vinu negovala, byť doznala, že epilaci obočí u poškozené provedla a to bez ochranných pomůcek. Hájila se, že nikdy nebyla pro práci s laserem řádně proškolená, školení se svědkem [příjmení] nikdy neabsolvovala, nevěděla ani o zákazu epilace obočí. Při hodnocení důkazů vyšel soud z následujících úvah.

37. To, že došlo k trvalému poškození zdraví u poškozené [celé jméno poškozené], vyplývá jak z lékařských zpráv tak především ze závěrů soudního znalce MUDr. Brožka, který uzavřel, že k poranění došlo v přímé souvislosti s prováděním epilace obočí diodovým laserem zn. Light. Mechanismus vzniku poškození spočíval v nedostatečné ochraně oblasti oka.

38. Po provedeném dokazování došel soud k závěru, že zákrok spočívající v trvalé epilaci a provedený zdravotnickým prostředkem, který je zařazen do 4. laserové třídy, je zákrokem, který musí být proveden lékařem, popř. diplomovaným zdravotnickým odborníkem avšak pod přímým dohledem lékaře, a současně musí být tyto osoby pro práci s laserem 4. třídy k tomu odborně proškoleny. Pro tento závěr soudu byly určující zejména závěry znalkyně MUDr. Raččíkové, která uzavřela, že s ohledem na potencionální nebezpečnost laseru 4. třídy, je třeba, aby byl zákrok proveden lékařem, popř. zdravotní sestrou avšak pod vedením lékaře. Na tomto místě je třeba uvést, že soud nesdílí názor obhajoby obžalované [příjmení], že znalkyně nedostatečně své závěry zdůvodnila. Naopak, dle názoru soudu MUDr. Raččíková jako znalkyně obstála a své závěry dostatečně vysvětlila i podložila. Navíc tento důkaz nestojí osamoceně, naopak je podporován celou řadou dalších důkazů. Zmínit je třeba stanovisko Ministerstva zdravotnictví určené pro krajské úřady, dle kterého musí být každý laser zařazen do třídy a má mít výrobcem vymezené používání. Ze znění originálního schválení přístroje v zemi výrobce je zařízení LihtSheer duet laser systém laserovým přístrojem určeným pro obecnou a plastickou chirurgii a dermatologii a to k trvalé redukci chloupků. Rovněž z vyjádření Ministerstva zdravotnictví vyplývá, že diodový laser LightSheer může obsluhovat pouze lékař. V neposlední řadě ze samotného manuálu k přístroji bylo zjištěno, že zákony v zemi výrobce laseru umožňují přístroj prodat pouze do rukou lékaře. Dle manuálu má samotnému zákroku přecházet detailní konzultace s lékařem se zaměřením na anamnézu, rizika, výhody, ale i alternativy zákroku. Chybět by nemělo ani vyšetření opět provedené lékařem. Pokud svědek [příjmení] namítal, že překlad je nepřesný a nemá váhu pro české účely, tak musí být konfrontován zejména s vyjádřením Ministerstva zdravotnictví, dle kterého nemůže být charakteristika výrobku uvedená výrobcem jakkoli měněna, ale i s vyjádřením ČLK, ze kterého rovněž vyplývá, že musí být zachována pravidla pro použití daného přístroje obsažená v návodu k použití v českém jazyce schváleném Státním úřadem pro kontrolu léčiv. K výpovědi svědka [příjmení] má soud ale mnohé další připomínky, jak bude dále rozvedeno.

39. Úvahy soudu v tomto směru, tedy že se jedná o lékařský zákrok, jsou podporovány ale i právními normami. Zejména z nařízení vlády č. 291/2015 Sb., o ochraně zdraví před neionizujícím zářením, vyplývá charakteristika laseru, v zákoně č. 258/2000 Sb. o ochraně zdraví, jsou právně zakotveny povinnosti výrobce a dovozce laseru (§ 35 až 36 zákona), kteří jsou povinni zajistit zařazení laseru do třídy. Důvod, proč se třídy zavádějí pouze u laserů a nikoliv u ostatních zdrojů neionizujícího záření, pak je ten, že pouze lasery jsou zdroje se širokou dostupností a zároveň nezanedbatelnou potencionální nebezpečností, jak vyplývá z komentáře k tomuto zákonu. Rovněž z nezávazné normy ČSN 16844 se podává, že ošetření s použitím laseru třídy 2 a vyšší smí být prováděna pouze kvalifikovanými lékaři nebo diplomovaným zdravotnickým odborníkem pod přímým dohledem lékaře.

40. K práci s epilacním laserem 4. třídy se vyjádřila i celá řada nestátních zdravotnických zařízení a rovněž z nich se dá uzavřít, že epilaci by mohla provést proškolená zdravotní sestra avšak pod přímým dohledem lékaře. Pokud obžalovaná [příjmení] namítala, že ke stanoviskům nelze přihlížet z důvodu konkurenčního boje, je nutné znovu zmínit, že stanoviska nebyla jediným důkazem, na

základě kterého soud uzavřel, že se jedná o lékařský zákrok. Pouze dokreslovaly to, k čemu došla znalkyně, vyplývalo z manuálu k přístroji a vyjádření Ministerstva zdravotnictví. Potencionální nebezpečnost laseru 4. třídy vyplývá i z odborného stanoviska Státního zdravotnického ústavu, dle kterého k poškození nechráněného oka postačí expozice významně kratší než 1s. Ze stejného stanoviska rovněž vyplývá povinnost používání ochranných pomůcek u laserů zařazených do 3. třídy a vyšší. Na základě právě uvedeného lze tedy jednoznačně uzavřít, že epilační laser 4. třídy je zařízením, které může způsobit značné poškození zdraví, a proto jsou na jeho používání kladeny daleko vyšší nároky, než je tomu u laserů se sníženou intenzitou a které jsou určeny pro laické využití např. v kosmetických salónech. Lze tak uzavřít, že přístroj jednoznačně patří do rukou lékaře, popř. diplomovaného zdravotnického odborníka, tedy i sestry, která však může zákrok provádět pouze pod přímým dohledem lékaře. Jak lékař, tak sestra však musí být pro práci s laserem řádně proškoleni, jak vyplývá mimo jiné i z vyjádření ČLK.

41. K zaškolení obžalované [celé jméno obžalované] je nutné uvést následující. Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že obžalovaná nebyla řádně proškolená dodavatelem zdravotnického prostředku, tj. svědkem [příjmení]. Svědek [příjmení] trval na tom, že obě obžalované řádně pro práci s laserem proškolil. Rozvedl, že školení k laseru proběhlo jednou a trvalo celý den, následně pouze případně při návštěvách kliniky doplňoval informace. Obžalovaná [příjmení] ani svědkyně [příjmení] se však nedokázaly ke školení, které měly obě absolvovat, moc vyjádřit. Stručně uvedly, že trvalo asi hodinu a skládalo se z části teoretické a praktické. Obžalovaná [příjmení] si vůbec nebyla jistá, zda byla proškolená na epilační laser nebo jiný přístroj. Obžalovaná [celé jméno obžalované] zaškolení svědkem [příjmení] rozporovala. Trvala na tom, že až do jednání u soudu ho nikdy neviděla a laser měl dovézt svědek [příjmení]. To v podstatě potvrdila i svědkyně [příjmení], která navíc popsala, že nový laser byl totožný s laserem původním, lišily se od sebe pouze ve vzhledu a velikosti. Svědek [příjmení] se k tomu nedokázal konkrétně vyjádřit. Obecně však potvrdil, že pokud měnil nový stroj za starý, který pracoval na stejném principu, žádné školení neprováděl, neboť to bylo v kompetenci svědka [příjmení], od kterého již měly být příslušně osoby proškoleny. Na tomto místě je nutné zmínit, že z výpovědi svědka [příjmení] se nedá zcela nekriticky vycházet. Svědek je jednatelem společnosti, která obžalované korporaci dodává celou řadu zdravotnických prostředků. O nadstandartních vztazích s obžalovanou hovoří i to, že přístroj v hodnotě několika set tisíc korun byl obžalované poskytnut bez předávacího protokolu na základě ústní dohody. Obžalovaná je samozřejmě pro svědka zdrojem nemalého finančního přínosu. Zanedbat nelze ani skutečnost, že svědek ve výpovědi sledoval i svoje zájmy, neboť má jako dovozce zdravotnického prostředku zákonem stanovené povinnosti, které musí dodržovat. Právě s ohledem na rozvedené dospěl soud k závěru, že výpověď svědka [příjmení] byla ryze účelová, nedalo se nevšimnout jeho snahy vypovídat ve prospěch obžalované korporace a tedy i obžalované [příjmení], navíc byla v rozporu s dalšími provedenými důkazy a zjištěními. Názor soudu v tomto směru sílí o to víc, že zápis o proškolení byl jednoznačně podepsán dodatečně a to s odstupem několika měsíců. Svědek [příjmení] uvedl, že se jednalo o standartní postup, neboť si musel nejprve na školení zjistit jména školících se osob. Oproti tomu svědkyně [příjmení] rozvedla, že se zápis běžně podepisoval okamžitě po školení. V tomto případě jej však podepisovaly s odstupem několika měsíců a navíc doma u svědkyně [příjmení]. Ve shodě se svědkyní v tomto směru vypovídala i obžalovaná [příjmení], která ohledně školení uzavřela, že se vždy podepisoval po školení papír. Soud tak svědkovi [příjmení] neuvěřil. Naopak to potvrzuje úvahu soud, že žádné školení obžalované [celé jméno obžalované] z jeho strany neproběhlo a zápis byl sepsán ryze účelově, aby napomohl obhajobě obžalované společnosti a [příjmení]. Vysvětlení svědka by mohlo být logické, pokud by k podepsání zápisu došlo s odstupem pár dní, možná 1 až 2 týdnů. Je však evidentní, že k němu došlo až v době, kdy na klinice nepracovala již ani obžalovaná [celé jméno obžalované], proto k podepsání došlo doma u svědkyně [příjmení]. Dle názoru soudu lze dospět k závěru, že k podpisu došlo až v průběhu května 2018, když byly vůči obžalované [celé jméno obžalované] zahájeny úkony trestního řízení. Zaměstnavateli obžalované muselo být samozřejmě jasné, že pokud se zjistí, že obžalovaná nebyla pro práci s laserem vůbec proškolená, bude to pro

něj velký problém. Zápis o proškolení tak soud považuje za naprosto fiktivní. Obžalovanou tak zaškolovala pouze svědkyně [příjmení], tj. osoba k tomu absolutně nekompetentní.

42. Musí být rovněž uzavřeno, že obžalovaná neměla ani možnost se řádně seznámit s manuálem k přístroji. Svědkyně [příjmení] uvedla, že se s ním nikdy neseznámila, zcela jasně nedokázala odpovědět, zda byl na klinice vůbec někde dostupný a zda o něm informovala obžalovanou [celé jméno obžalované]. Obžalovaná [příjmení] pak sama uvedla, že pokud manuál na klinice byl, chybělo v něm několik listů. Zda podstatných nevěděla.

43. I přesto, že soud dospěl k závěru, že obžalovaná nebyla řádně proškolená pro práci s laserem, neměla ani k dispozici úplné znění manuálu k přístroji, je nutné uzavřít, že na následcích poškozené nese svůj díl viny. Předně je nutné zmínit, že obžalovaná má vysokoškolské zdravotnické vzdělání a je její povinností při výkonu tohoto povolání vždy postupovat tak, aby při zachování profesních povinností a standardů byla pacientovi poskytnuta péče v maximální možné míře. Obžalovaná proto měla provedení zákroku, pro který nebyla řádně proškolená, odmítnout. Věděla, že hned první den v práci má u poškozené provést trvalou epilaci a to v rámci balíčku celého těla. Měla tedy možnost se zaměstnavatelem provedení zákroku konzultovat a upozornit ho, že pro práci s laserem není pořádně zaškolená, a že takovýto zákrok nikdy od svědkyně [příjmení] neviděla. Pochybení vidí soud ale i v tom, že když už se obžalovaná i přesto do zákroku pustila, neměla u poškozené provádět epilaci obočí. Sama popsala, že ochranné pomůcky jí bránily se do místa okolo očí dostat, proto je sundala. Sama však popsala, že svědkyně [příjmení] při práci s laserem ochranné pomůcky používala. Pokud se tedy rozhodla ochranné brýle poškozené sundat, činila tak na vlastní odpovědnost. Obžalovaná věděla, že zákrok se nepodaří ten den provést celý, že poškozená bude muset přijít znovu. Nic ji proto nebránilo v tom, aby poškozené vysvětlila, že se k místu nemůže bezpečně dostat a domluvila se s ní, že úpravu obočí jí udělá při další návštěvě, až se poradí s někým zkušenějším. Jako naprosto fatální pochybení obžalované soud spatřuje v epilaci obočí i u druhého oka poškozené, tedy jinými slovy, že obžalovaná nereagovala dosti adekvátně na nepříjemné a velmi bolestivé pocity poškozené. Pokud poškozená uvedla, že obžalovanou opakovaně na komplikace upozornila, nemá soud důvod jí nevěřit. Soud nenabyl dojmu, že by poškozená chtěla obžalované přitížit. Přestože nebylo pro poškozenou příjemné o události hovořit, hovořila o ní věcně, logicky, konstantně. Navíc je její výpověď podpořena i výpovědí svědkyně [jméno] [celé jméno poškozené], matky poškozené. U obou bylo patrné, že si částečně, „dávají za vinu“ vznik poranění, neboť poškozená je zdravotní sestrou a její matka pracuje v optice. Obě se však shodly na tom, že byly přesvědčeny, že poškozená je svěřena do rukou odborníka a plně jí proto důvěřovaly. A ani jedné se nedá divit, neboť v informovaném souhlasu o možnosti poškození zraku nebylo ani řádky. Názor soudu nemůže změnit ani výpověď svědkyně [jméno] [příjmení], která rovněž negovala komplikace poškozené po zákroku. Sama poškozená popsala, že než šla na recepci, kde se se svědkyní [příjmení] potkala, došla si oči vypláchnout na toaletu a skutečně se jí na chvíli ulevilo. Na recepci se proto již o vzniklých potížích nezmiňovala, zákrok zaplatila a objednala se na další termín.

44. Co se týče obžalované [příjmení], i ta nese svůj díl viny. Její obhajoba, že se o chod kliniky nezajímala, neboť to bylo v kompetencích druhého jednatele, nemůže obstát. Už vůbec nemůže obstát obhajoba, že ten den, kdy došlo u poškozené k epilaci, nebyla na klinice přítomna. V jejím případě vyšel soud z následujících úvah. Z listinných důkazů a to konkrétně z výpisu z obchodního rejstříku vyplývá, že obžalovaná je jednatelkou společnosti od jejího založení až do současnosti. Z výpovědí samotných obžalovaných a svědků se podává, že obžalovaná [příjmení] po dobu rodičovské dovolené svoje pracovní aktivity nepřerušila, ba naopak na kliniku z pracovních důvodů stále docházela, byť v omezenějším rozsahu než tomu bylo dříve. Obžalovaná i svědci se shodli na tom, že na kliniku docházela právě za účelem lékařských zákroků. Svědci, konkrétně zaměstnankyně kliniky se pak vyjádřily v tom smyslu, že pokud by došlo k problémům během zákroku, obrátily by se právě na obžalovanou, neboť ta měla oproti druhému jednateři lékařské vzdělání. Obstát nemůže ani námitka obžalované, že spoluobžalovaná věděla o zákazu epilace

obočí. Naopak to dokazuje jen to, jak bylo naprosto nezbytné a důležité, aby se zákroku od počátku účastnil lékař, který mohl při epilaci obočí bez ochranných pomůcek zasáhnout a fatálnímu pochybení nezkušené zdravotní sestry zamezit.

45. Na tomto místě je vhodné uvést následující. Nezřídka bývá následek výsledkem mnoha příčin, přičemž příčinou následku je každé jednání, bez kterého by následek nenastal. Určitá činnost, okolnost, apod. neztrácí svůj charakter příčiny jenom proto, že mimo ní vedly k následku i další či jiné příčiny, podmínky, okolnosti atd. Příčinná souvislost mezi jednáním pachatele a následkem se nepřerušuje, jestliže k jednání pachatele přistoupí další skutečnost, jež spolupůsobí při vzniku následku, avšak jednání pachatele zůstává takovou skutečností, bez níž by k následku nebylo došlo. Příčinou je každý jev, bez něhož by jiný jev nenastal, resp. nenastal způsobem, jakým nastal. Není přitom rozhodující, jestli k následku došlo působením více okolností, nejenom tedy jednáním jediného pachatele. Určité jednání nebo okolnost má povahu příčiny i tehdy, když kromě ní k následku vedla další jednání, okolnosti apod. Příčinná souvislost je dána i tehdy, když vedle příčiny, která bezprostředně způsobila následek (např. těžkou újmu na zdraví jiného), působila i další příčina, přičemž je nerozhodné, jestli každá z těchto příčin byla jinak způsobilá přivodit následek sama o sobě nebo mohla tento následek přivodit jen ve vzájemném spolupůsobení s druhou příčinou.

46. S ohledem na právě rozvedené, tak bylo nutné dojít k závěru, že svůj díl viny nese i obžalovaná [příjmení], která se o chod kliniky nijak nezajímala, ač tak činit mohla a přímo měla. Jako jednatelka nestátního zdravotnického zařízení, ve kterém současně zastávala pozici lékařky, měla zajistit takový chod společnosti, který by klientům zařízení zajišťoval maximální možnou péči. Je však naprosto zřejmé, že na toto obžalovaná naprosto rezignovala, resp. se spoléhala, že tak činí druhý jednatel. K tomuto soud uvádí, že z provedeného dokazování vyplynulo, že byt' byla obžalovaná na rodičovské dovolené, do práce chodila, lékařskou činnost vykonávala a nic ji proto nebránilo v tom, aby se jako jednatelka zajímala i o chod společnosti. A to, že na lavici obviněných měl sedět dle názoru soudu i druhý jednatel, ještě obžalovanou nezbavuje své viny. Stejně tak pokud obžalovaná namítala, že nebyla odpovědnou lékařkou za provádění zákroků na klinice, pak jako jednatelka měla někoho takového zajistit. MUDr. [příjmení] byl sice zapsán jako odborný garant, nicméně fakticky tuto činnost nevykonával, o čemž obžalovaná moc dobře věděla.

47. Pokud obžalovaná soudu dokládala celou řadu mailů a výtisků webových stránek zařízení, která epilaci laserem 4. třídy rovněž provádějí a rovněž ji svěřují do rukou sester, pak musí být zmíněno, že to ještě neznamená, že tato zařízení postupují tak, jak by měla. Naopak to svědčí o tom, že naprosto stejně jako obžalovaná podceňují nebezpečnost práce s laserem 4. třídy a hazardují se zdravím svých klientů. Co se týče vyjádření České lékařské komory, o které rovněž obžalovaná opřela svoji obhajobu, pak musí být poukázáno na to, že ČLK neměla pro svoji odpověď naprosto relevantní podklady a to zejména podstatnou informaci, že epilace u poškozené byla prováděna laserem 4. třídy, proto z ní nelze zcela bez výhrad vycházet. I ČLK se však vyjádřila v tom smyslu, že je nutné se řídit manuálem k přístroji. Stejně tak uzavřela, že pro práci s laserem musí být příslušné osoby řádně proškoleny.

48. Po provedeném dokazování lze uzavřít, že oba jednatelé obžalované korporace se chovali dosti neprofesionálně. Koncept kliniky v podstatě okopírovali podle konkurence a oba se spoléhali na to, že to k řádnému chodu společnosti postačí. Naprosto však celou situaci podcenili, v důsledku čehož došlo k celé řadě pochybení. Zákroky, které měli provádět výhradně lékaři, byly běžně svěřovány zdravotním sestrám, aniž by se na klinice lékař vůbec nacházel. Nebylo zajištěno řádné zaškolení obžalované [celé jméno obžalované] pro práci s laserem. Na pracovišti se nenacházelo úplné znění manuálu pro práci s laserem. Informovaný souhlas neobsahoval důležité informace ohledně nebezpečí poškození zraku. A obžalovaná [celé jméno obžalované], která měla krátce po dokončení studií, hned v první den nástupu na kliniku byla ze zdravotnického personálu na pracovišti naprosto sama, aniž by na ni dohlédl někdo zkušenější. Dá se uzavřít, že svědkyni [příjmení], která má rovněž trvalé následky po provedené epilaci obočí,, zaplatili oběd,“ a

poškozené [celé jméno poškozené] v písemném vyjádření tvrdili, že vznik takového poranění není vůbec možný.

49. Soud tedy dospěl k závěru, že dne 1. 11. 2017 byla u poškozené [celé jméno poškozené] v provozovně nestátního zdravotnického zařízení [právníká osoba] provedena trvalá epilace mimo jiné i obočí. Obžalovaná [příjmení] jakožto jednatelka této korporace a lékařka odpovědná za poskytování zdravotní péče, včetně provádění laserových zákroků a estetickou dermatologii, neměla chod zdravotnického zařízení pod kontrolou, dostatečně se neseznámila se standardy bezpečného používání laserového přístroje 4. třídy a umožnila tak obžalované [celé jméno obžalované], zaměstnankyni na pozici všeobecné zdravotní sestry, provést u poškozené právě tento zákrok, přičemž šlo o zákrok, který měl provést lékař anebo diplomovaný zdravotnický odborník avšak pod přímým dohledem lékaře. Obžalovaná [celé jméno obžalované] nebyla k takovému zákroku ani řádně proškolená a před epilací nenandala poškozené na oči speciální povinné ochranné brýle, což bylo zcela v rozporu se standardním postupem a bezpečnostními pokyny uvedenými v návodu k obsluze pro užívání diodového laseru a oči jí zakryla pouze svými prsty. Epilaci postupně provedla v oblasti obou očí. Poškozená pocítovala od počátku nepříjemné až bolestivé štípání, zvýšenou bolestivost, vnímala nepříjemné mžitky a záblesky, pocity bodnutí, o čemž obžalovanou okamžitě informovala. Následně po zákroku poškozená odjela domů, kde se její stav zhoršoval, proto dne 3. 11. 2017 vyhledala ošetření na oční ambulanci v [nemocnice] v [obec]. Následkem tohoto neoborného jednání, v rámci kterého nebylo postupováno způsobem lege artis, bylo provedeno obžalovanou [celé jméno obžalované] bez přímého dohledu lékaře, bez užití povinných ochranných prostředků, utrpěla poškozená [celé jméno poškozené] zranění spočívající v tepelném nezvratném poškození nitroočních tkání obou očí s dobou léčení a citelným omezením v obvyklém způsobu života po dobu nejméně 3 měsíců a vystavenou pracovní neschopností od 3. 11. 2017 do 31. 1. 2018.

50. Po právní stránce tak jednání obžalovaných vykazují znaky skutkové podstaty přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, neboť jinému z nedbalosti způsobily těžkou újmu na zdraví / § 122 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku proto, že porušily důležitou povinnost vyplývající z jejich povolání, resp. zaměstnání, funkce a uloženou jim podle zákona. K tomuto soud dále uvádí. Objektem tohoto trestného činu je lidské zdraví. Způsobení těžké újmy na zdraví je pak jakékoli jednání (konání i opomenutí), jehož následkem je těžká újma na zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odst. 2 trestního zákoníku. Je přitom nerozhodné, jakých prostředků bylo při něm použito, zda šlo o jednání jednorázové nebo o jednání postupné a dlouhodobé. Způsobit těžkou újmu na zdraví lze jak konáním, tak i opomenutím takového konání, k němuž byl pachatel podle okolností a svých poměrů povinen podle jiného právního předpisu, úředního rozhodnutí nebo smlouvy, v důsledku dobrovolného převzetí povinnosti konat, nebo vyplývá-li taková jeho zvláštní povinnost z jeho předchozího ohrožujícího jednání, a nebo k němuž byl z jiného důvodu podle okolností a svých poměrů povinen. Z hlediska subjektivní stránky postačuje zavinění z nedbalosti. Podle § 16 odst. 1 trestního zákoníku je trestný čin spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel a) věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem a bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí, nebo b) nevěděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, ač o tom vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Podle zásady vyslovené přímo v § 16 trestního zákoníku okolnost, zda byl nebo nebyl zachován určitý předpis vydaný k vyloučení následku uvedeného ve zvláštní části trestního zákoníku, je sama o sobě pro posouzení otázky odpovědnosti pachatele za následek nerozhodná. Rozhodným je, zda pachatel věděl nebo vědět mohl a měl, že porušením některého předpisu bude jednat za takových okolností, že tím může způsobit následek uvedený ve zvláštní části trestního zákoníku.

51. V tomto konkrétním případě lze uzavřít, že obě obžalované nekonaly tak, jak měly, neboť postupovaly v rozporu se zásadou lege artis, který zahrnuje soubor pravidel stanovujících způsob

lčení, prevence a diagnostiky, která jsou v souladu s aktuálním stupněm vědeckého poznání a praxe. Povinnost postupovat při poskytování zdravotnické péče v souladu s lege artis je stěžejním pilířem při výkonu povolání všech zdravotnických pracovníků. Pacient má právo na poskytování zdravotních služeb podle pravidel vědy a uznávaných medicínských postupů při respektování individuality pacienta s ohledem na konkrétní podmínky a objektivní možnosti. Jakýkoli zákrok v oblasti péče o zdraví je pak nutno provádět v souladu s příslušnými profesními povinnostmi a standardy. Při poskytování péče je nutné, aby každý zdravotní pracovník poskytl péči v maximální možné míře. Obžalovaná [příjmení] navíc selhala i jako jednatelka společnosti.

52. Vlivem více faktorů spočívajících ve špatné organizaci práce, v nepřítomnosti a garanci lékaře na pracovišti, v nedostatečném zaškolení středního zdravotního personálu, který neužil ochranných prostředků, došlo k těžké újmě na zdraví poškozené spočívající v nevratném poškození zraku s léčením v řádu několika měsíců. V případě obou obžalovaných lze shledat zavinění ve formě nevědomé nedbalosti, jelikož nevěděly, že svým jednáním mohou škodlivý následek způsobit, ačkoli to vzhledem ke všem okolnostem případu a ke svým poměrům, a to zejména ke svým zkušenostem a dosaženému vzdělání, vědět měly a mohly.

53. U korporace [právní osoba] je situace složitější a to vzhledem k odlišné konstrukci viny u právnické osoby, než kterou stanoví trestní zákoník pro osobu fyzickou. Obecně lze říci, že zákon o trestně právní odpovědnosti právnických osoby vychází z konstrukce, že sama právnická osoba trestný čin nespáchá, ale právnické osobě se pouze přičítá spáchání trestného činu, je-li spáchán zákonem přesně specifikovanými osobami. Aby šlo o trestný čin spáchaný právnickou osobou, musejí být kumulativně splněny následující předpoklady – 1.) jde o čin protiprávní, 2.) protiprávní čin je spáchán buď v zájmu dané právnické osoby, anebo v rámci její činnosti, 3.) čin je spáchán osobou uvedenou v § 8 odst. 1 písm. a) až d) TOPO a 4.) musí být přičitatelný právnické osobě podle § 8 odst. 2, 3, popř. 4 TOPO a 5.) současně se právnická osoba nezproští odpovědnosti podle § 8 odst. 5 TOPO.

54. Pokud jde o první předpoklad a to protiprávnost činu, odkazuje soud podrobně na právní hodnocení shora v případě obou dvou obžalovaných. S ohledem na výše rozvedené úvahy není pochyb ani o splnění druhého požadavku, tedy, že čin byl spáchán v rámci činnosti korporace. Za splněný považuje soud i třetí požadavek. Obžalovaná [příjmení] je jednatelkou společnosti, tedy statutárním orgánem právnické osoby. Obžalovaná [celé jméno obžalované] byla zaměstnancem společnosti a zákrok vykonala při plnění svých pracovních úkolů. Co se týče tzv. přičitatelnosti jednání, je splněna i ta, neboť právnické osobě lze spáchání trestného činu bez dalšího přičíst, pokud byl protiprávní čin spáchán některou z osob uvedených v § 8 odst. 1 písm. a) až c) TOPO, kam spadá i statutární orgán, ale i zaměstnancem, který tak činil na podkladě rozhodnutí jednatelů společnosti, kteří současně nezajistili potřebnou kontrolu nad činností svých zaměstnanců, kterou lze po nich spravedlivě žádat. Co se týče posledního požadavku, je soud přesvědčen, že se právnická osoba rozhodně své odpovědnosti nezprostila, jelikož po provedeném dokazování rozhodně nelze uzavřít, že by vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možné spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu osobami uvedenými v odstavci 1 zabránila. Obžalovaná měla dva jednatele, kteří mohli vzájemně dohlížet nad svojí činností a mohli případně zareagovat na protiprávní jednání toho druhého, tak se však absolutně nestalo. S ohledem na výše rozvedené úvahy soudu, není pochyb o tom, že za jednání musí být odpovědná i právnická osoba, které je tak kladeno za vinu spáchání přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku za užití § 7 TOPO.

55. S ohledem na okolnosti a závažnost řešeného činu je třeba jednání obžalovaných [příjmení] a [celé jméno obžalované] označit za společensky škodlivé. Vůči obžalovaným je třeba vyvodit trestně právní důsledky. Uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu nemůže být dostačující (§ 12 odst. 2 trestního zákoníku).

56. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 až § 39 trestního zákoníku. V té souvislosti hodnotil povahu a závažnost spáchaného činu, osobní, rodinné a další poměry obžalovaných. Přihlédnuto bylo k jejich dosavadnímu způsobu života, možnostem jejich nápravy, jakož i k chování po spáchání činu. Konkrétní závažnost činu je zde zvýšena způsobenými následky na zdraví člověka.

57. K osobě obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení] bylo zjištěno, že je rozvedená, má tři děti ve věku 18, 14 a 2 let, které s ní žijí ve společné domácnosti. Má vysokoškolské lékařské vzdělání, zaměstnána je jako lékařka s výdělkem okolo 40 000 Kč čistého měsíčně. Je stále jednatelkou obžalované společnosti. V opisu rejstříku trestů ani v opisu přestupků nemá žádný záznam.

58. K osobě obžalované [celé jméno obžalované] bylo zjištěno, že je svobodná, má jedno dítě ve věku 15 měsíců, vysokoškolské vzdělání v oboru všeobecná sestra, v současné době je na rodičovské dovolené. Ani ona nemá v rejstříku trestů ani v opisu přestupků jediný záznam.

59. Při ukládání trestů obžalovaným soud zohlednil povahu a závažnost řešeného trestného činu z hledisek uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku, dále soud zkoumal existenci polehčujících a přitěžujících okolností ve smyslu trestního zákoníku. Obžalovaným polehčovalo, že před spácháním trestného činu vedly řádný život (§ 41 písm. o) trestního zákoníku). Přitěžující okolnosti ve smyslu trestního zákoníku shledány nebyly.

60. Podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku byly obě obžalované ohroženy trestem odnětí svobody od 6 měsíců do 4 let nebo peněžitým trestem. Po zohlednění všech shora uvedených skutečností týkajících se jak okolností činu, jeho následků, tak i osoby obžalovaných, s přihlédnutím k polehčujícím okolnostem a absentujícím okolnostem přitěžujícím, soud dospěl k závěru, že přiměřeným je v případě obžalované [příjmení] trest odnětí svobody ve výměře 14 měsíců a v případě obžalovaného [celé jméno obžalované] ve výměře 12 měsíců, tedy okolo jedné šestiny zákonného rozpětí. V případě obžalované [příjmení] byl trest vyměřen lehce přísněji a to zejména s ohledem na její postavení funkce jednatelky a zároveň i vyšší dosažené vzdělání, než u obžalované [celé jméno obžalované]. Dle přesvědčení soudu měla obžalovaná [příjmení] jako jednatelka a zároveň lékařka zajistit, aby na klinice vše řádně fungovalo a nedocházelo k takovýmto excesům s katastrofálními následky. V případě obou obžalovaných lze přitom dospět k závěru, že účelu trestu bude dosaženo bez jeho přímého výkonu a to především s ohledem na jejich dosavadní životy. V souladu s ustanovením § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku proto byl výkon trestu obžalovaným podmíněně odložen na zkušební dobu ve výměře 2 let a 4 měsíců, tedy lehce na jednu čtvrtinu zákonného rozpětí (zkušební doba se stanovuje od 1 roku do 5 let). Při určení délky zkušební doby soud zohledňoval podobné skutečnosti, které byly zmíněny již v souvislosti s úvahou o výměře trestu, dále bral v potaz i výměru ukládaného trestu a časový odstup od spáchání projednávaného skutku. Pokud obžalované povedou během zkušební doby řádný život, nedopustí se dalších trestných činů či přestupků, pak bude moci být po uplynutí zkušební doby vysloveno, že se osvědčily.

61. Právnícká osoba byla za své protiprávní jednání ohrožena tresty vyjmenovanými v ustanovení § 15 odst. 1 TOPO. Při respektování zákonných podmínek jednotlivých trestů došel soud k závěru, že v tomto konkrétním případě s přihlédnutím ke všem skutečnostem tak, jak byly rozebrány již výše, se soudu jako adekvátní jeví trest peněžitý podle § 18 TOPO. S ohledem na závažnost trestného činu a okolnosti případu, jak bylo rozvedeno shora, byl peněžitý trest vyměřen v rozsahu 130 denních sazeb. Při stanovení konkrétní výše denní sazby pak byly zohledněny majetkové poměry obžalované právnické osoby. Z dokazování vyplynulo, že korporace je nadále činná jako nestátní zdravotnické zařízení, vyvíjí tak určitou aktivitu, a má tedy zisk, který se však soudu nepodařilo zjistit. Denní sazba byla proto vyměřena v nejnižší možné míře a to ve výši 1 000 Kč. V souhrnu tak byl obžalované právnické osobě uložen peněžitý trest ve výměře 130 000 Kč, tedy trest velmi mírný. Při výměře trestu soud zároveň chránil práva samotné poškozené, které bude muset obžalovaná korporace zaplatit na náhradě škody a nemajetkové újmy nemalou částku.

62. V rámci adhezního řízení uplatnili nárok na náhradu škody jednak poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR a jednak [celé jméno poškozené]. Všeobecná zdravotní pojišťovna požadovala přiznat za vynaložené náklady související s léčbou poškozené částku ve výši 4 173 Kč včetně zákonných úroků z prodlení. V návrhu však poškozená naprosto opomněla specifikovat, vůči kterému ze tří obžalovaných nárok uplatňuje. Trestní soud nemůže v rámci adhezního řízení jakýmkoli způsobem sám návrh poškozených doplňovat či upravovat, jinými slovy je jím vázán. Poškozená byla v rámci nařízení hlavního líčení řádně obeslána, bylo jí zasláno vyznění o konání hlavního líčení, které zahrnuje i poučení poškozených, jakým způsobem se mohou se svým nárokem na náhradu škody k řízení připojit. Jelikož nebyl návrh úplný, nemohlo být poškozené vyhověno a se svým nárokem tak byla odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

63. Poškozená [celé jméno poškozené] požadovala přiznat jednak náhradu škody a jednak náhradu nemajetkové újmy. Na bolestném poškozená požadovala přiznat částku ve výši 60 695,80 Kč, za ztížení společenského uplatnění požadovala částku ve výši 507 539 Kč, náhradu za ušlou mzdu požadovala ve výši 60 540 Kč a za náklady vynaložené na léky a jiné zdravotnické pomůcky částku ve výši 7 616,62 Kč. Při určení výše majetkové škody a nemajetkové újmy vyšel soud jednak z důkazů listinných a jednak ze znaleckých posudků, jakož i z výpovědi samotné poškozené. V případě náhrady majetkové škody v podobě ušlého výdělku a vynaložených prostředků na nákup léků a zdravotnických pomůcek vyšel soud z listinných dokladů doložených poškozenou a to zejména z daňových dokladů o nákupu léků a zdravotních pomůcek, jakož i ze zprávy a výplatních pásek zaměstnavatele poškozené a vystavené pracovní neschopnosti. Z těch se podává, že poškozené na výdělku ušla částka 60 540 Kč a finanční prostředky na nákup léků a zdravotnických pomůcek vynaložila ve výši 7 616,62 Kč. V případě nemajetkové újmy vyšel soud ze znaleckých posudků MUDr. Brožky a doc. MUDr. Vorla, ale samozřejmě i z výpovědi poškozené, jakož i z jejího písemného prohlášení oběti. Dle znaleckého posudku doc. MUDr. Vorla jí na náhradě za ztížení společenského uplatnění náleží částka ve výši 507 539 Kč. Znalec se k částce podrobně vyjádřil. Pro soud v tomto směru bylo rozhodné i to, že znalec o nároku nerozhodoval pouze na základě lékařských zpráv, tedy tzv. od stolu, ale s poškozenou se osobně shledal a nechal ji za svojí přítomnosti vyšetřit primářem Očního oddělení nemocnice České Budějovice MUDr. Janem Sattranem. Dle názoru soudu tak měl úplné podklady pro stanovení nemajetkové újmy. Co se týče bolestného, znalce MUDr. Brožkem bylo vyčíslenou částkou ve výši 59 008 Kč, kterou znalec navýšil o 10% z důvodu dlouhodobého léčení, sledování, kapání očních kapek a jiných léků řadu měsíců několikrát denně. Oproti tomu MUDr. Vorel se k navýšení nepřikláněl. Rozvedl, že k navýšení se přistupuje, pokud nastanou komplikace v průběhu léčby, k čemuž v tomto případě nedošlo. Poškozené tak na bolestném byla přiznána částka v základní výši 59 008 Kč a se zbytkem svého uplatněného a nepřiznaného nároku byla odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Obžalovaná korporace [právnícká osoba] je tak povinna poškozené [celé jméno poškozené] zaplatit v souhrnu částku ve výši 630 873,62 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově, a to ve trojím vyhotovení. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním, pokud jde o výrok, který se ho přímo dotýká, v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojenec, osvojitel, manžel či druh. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může odvolání podat samostatně i orgán pověřený péčí o mládež. Poškozený, který se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, může rozsudek napadat, pokud jde o výrok o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobitelné přivodit, že některý z výroku rozsudku je

nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Český Krumlov 29. listopadu 2019

JUDr. Martina Erbová
soudkyně